

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 9571 af 24/05/2024 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - chikane - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 22-43520

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - chikane - ej medhold

J.nr. 22-43520

En kvinde (klager) klagede til Ligebehandlingsnævnet over en praktiserende læge (indklagede). Kvinden mente, at en uddannelseslæge havde forskelsbehandlet hende og udsat hende for chikane på grund af køn, fordi lægen havde indgivet en underretning om kvinden i tilknytning til 5-ugers undersøgelsen af kvindens barn, hvor kvindens ægtefælle, der er mand, af- og påklædte parrets barn.

Nævnet vurderede, at kvinden ikke ved det oplyste havde påvist faktiske omstændigheder, som gav anledning til at formode, at hun i forbindelse med underretningen havde været udsat for forskelsbehandling eller chikane på grund af køn.

Nævnet lagde blandt andet vægt på indholdet af underretningen, hvor lægen udtrykte sin bekymring om mor/barn-relationen, hvoraf fremgik, at lægen havde lagt vægt på flere forhold, end at det var kvindens ægtefælle, der af- og påklædte parrets barn.

Kvinden fik derfor ikke medhold i klagen.

Klagen angår påstået forskelsbehandling og chikane på grund af køn i forbindelse med, at en læge indgav en underretning angående klager.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at der blev indgivet en underretning til kommunen i tilknytning til 5-ugers undersøgelse af klagers barn hos klagers daværende praktiserende læge.

Sagsfremstilling

Klager, der er kvinde, fik sammen med sin ægtefælle en datter i august 2021.

Den 13. september 2021 var parret til 5 ugers undersøgelse hos lægehus 1. Undersøgelsen blev foretaget af læge 1, der var uddannelseslæge hos lægehus 1. Til undersøgelsen af- og påklædte klagers ægtefælle parrets datter.

Den 30. september 2021 sendte læge 1 en mail til familieafdelingen i klagers kommune. Af mailen fremgår følgende:

”...

Emne: Mor-barn

Att. sundhedssygeplejerske

Jeg har kun mødt denne familie få gange, men ifm. 5 ugers undersøgelse af [klagers datter] observerede jeg, at [klager] ikke selv kunne afklæde barnet. Generelt er det min opfattelse, at det er far, der tager initiativ, tolker og besvare spørgsmål.

Far angiver, at hans mor er meget i hjemmet og hjælper efter fødslen.

Far har været meget insisterende på, at [klager] ikke vil have en tolk med til undersøgelserne, hvilket besværliggør min vurdering af [klagers] fysiske og psykiske velbefindende efter fødslen.

Har I haft lignende observationer? Jeg bliver lidt bekymret for mor-barn relationer, men har dog også kun sparsomt kendskab til familien som sagt.

...”

Den 1. oktober 2021 blev lægehus 1 opløst og opdelt i to nye praksisser, herunder indklagede, som er ejer af læge 2 og læge 3.

Den 5. oktober 2021 oplyste kommunen klager om, at der var sendt en underretning angående klager på baggrund af 5 ugers undersøgelsen den 13. september 2021.

Den 7. oktober 2021 kontaktede klager indklagede. Klager fik oplyst, at læge 1 ikke længere var tilknyttet lægehus 1 efter opløsningen heraf. Læge 1 var derfor ikke ansat hos indklagede.

Den 7. oktober 2021 kontaktede klager læge 1 på hendes private telefonnummer. Klager har oplyst, at læge 1 oplyste, at hun ikke havde sendt en underretning, og at hun intet havde med underretningen at gøre, samt at hun ikke ville drøfte sagen via sit private telefonnummer. Læge 1 oplyste i stedet telefonnummeret til indklagede, og at klager skulle tage drøftelsen med læge 1's vejleder, læge 2.

Den 21. november 2021 indgav klager en klage til Styrelsen for Patientklager over læge 1 som uddannelseslæge under læge 2 i forbindelse med behandling hos indklagede i perioden 13. september 2021 til 30. september 2021.

Klager har fremlagt barnejournal på klagers datter skrevet af den sundhedsplejerske, der var tilknyttet klagers barn. Af journalnotatet fra den 7. og 11. oktober 2021 fremgår bl.a.:

”...

Jeg var på det planlagte 2 mdr. besøg hos familien i sidste uge og finder ingen bekymring for hverken [klager], datteren [navn] eller deres interne relation. [Klagers ægtefælle] fortæller, at der er lavet en underretning på dem efter et læge besøg. [Klagers ægtefælle] og [klager] forholder sig noget uforstående overfor underretningen og er desværre ikke blevet orienteret af [læge 1] om hverken underretningen eller den mail, der er sendt til sundhedsplejen. I forhold til [læge 1's] bekymring jf. mailen vedr. [klagers] håndtering af [klagers datter], kan jeg oplyse, at [klager] under mine besøg i sidste uge og tidligere har

afklædt [klagers datter] på adækvat og rolig vis, og det har efterladt et indtryk af, at hun er vant til omsorgen for og håndteringen af [klagers datter].

...

[Klager] fremstår smilende og imødekommende under mine besøg, og selvom det ikke har været muligt for mig at gennemføre en EPDS (vi har desværre ikke EPDAS oversættelser på alle sprog) på [klager] er jeg ikke umiddelbart bekymret for hendes relation til [klagers datter] og heller ikke bekymret for hendes psykiske trivsel.

...”

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 6. maj 2022.

Klager har ikke fremsat krav om tilkendelse af et bestemt godtgørelsesbeløb.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at hun er blevet udsat for forskelsbehandling og chikane på grund af køn i forbindelse med, at klagers læge indgav en underretning angående klager.

Det var til klagers store overraskelse, at hun sidste år modtog en underretning angående sin datter. Læge 1 valgte at konkludere ud fra én observation, at klager ikke kunne afklæde parrets datter, da klagers ægtefælle til 5 ugers undersøgelsen af- og påklædte deres datter. Klager føler sig krænket og mener, at der er tale om brud på ligestillingsloven.

Det er krænkende, at klagers ægtefælle som far i 2022 ikke uden bekymring kan på- og afklæde sin datter, uden at en uddannelseslæge med særdeles begrænset kendskab til klagers familie antager, at klager ikke kan afklæde parrets datter.

Klager føler sig forskelsbehandlet samt chikaneret.

Trods denne ufattelige samt uacceptable konklusion valgte læge 1 først at underrette kommunen cirka to uger efter konsultationen den 13. september 2021. Hvis man virkelig er bekymret for et barns tav, skal man ikke vente cirka to uger. Dette er et chikaneforsøg, hvor barnet ikke er i centrum, men blot et middel i henhold til et chikaneforsøg.

Læge 1 har i øvrigt ikke efterlevet servicelovens § 153, da hun ventede to uger med at underrette kommunalbestyrelsen.

Klager kontaktede indklagede, der oplyste, at læge 1 ikke længere var tilknyttet indklagede efter opløsning af lægehus 1 og var dermed ikke længere ansat. Af den årsag blev den direkte kommunikation til læge 1 besværliggjort.

Klagers ægtefælle fandt via Krak frem til et privat telefonnummer til læge 1, som klager og klagers ægtefælle kontaktede for at få en fredelig dialog om underretningen. Læge 1 oplyste, at hun ikke havde sendt en underretning, trods at hun modtog en kvittering fra kommunen om dette, og at hun intet havde med underretningen at gøre. Endvidere oplyste læge 1, at hun ikke ville drøfte sagen via sit private telefonnummer og oplyste i stedet telefonnummeret til den indklagede lægepraksis, som tidligere havde oplyst, at læge 1, ikke længere var en del af praksissen. Læge 1 oplyste, at klager skulle tage drøftelsen med hendes tidligere vejleder.

Læge 1 ønskede afslutningsvist, at klager ikke skulle kontakte hende via hendes private telefonnummer, hvilket klager naturligvis accepterede.

Det er problematisk, at læge 1 frasiger sig ansvaret for underretningen.

Klager kontaktede igen indklagede for at tale med læge 2, men læge 2 var ikke samarbejdsvillig og frasagde sig også ansvaret i forhold til underretningen.

Klagen er først og fremmest møntet på uddannelseslægen, læge 1, men ligeledes på indklagede, da de som lægehus bør undgå/imødegå ulovligheder foretaget af uddannelseslæger.

Det er suspækt, at læge 2 for indklagede i et meget kortfattet skriv, kommenterer klagen, da klagen først og fremmest er rettet mod læge 1. Klager har aldrig haft en konsultation med læge 2, hvorfor det antages, at den indsendte bemærkning fra indklagede er et fælles bemærkningsvar med læge 1. Hvis dette ikke er tilfældet, udtaler læge 2 sig på et ukendt grundlag, hvilket er usagligt og kritisabelt, da klager ingen personlig relation/kendskab har til læge 2 i henhold til klagens indhold.

Det er tydeligt at observere, at læge 1 samt indklagede ikke har forholdt sig til klagens indhold, hvilket er meget bekymrende. Den manglende stillingtagen hertil bekræfter i større eller mindre omfang klagens berettigelse.

Indklagede gør gældende, at indklagede ikke har udsat klager for forskelsbehandling på grund af køn.

Indklagede var i den pågældende sag bekymret for mor og mor/barn-relationen. Det er indklagedes opgave at observere, hvordan begge forældre har relation til barnet, når de er i klinikken. Indklagedes handlinger og vurderinger har således ikke været på grund af køn, tro eller oprindelsesland.

Læge 1 var ansat i den tidligere klinik som uddannelseslæge i perioden. Hun er således ikke i klinikken længere og kan derfor ikke svare på klagers anmodning via indklagede.

Læge 2 svarer som ejer af den nuværende klinik. Klager har aldrig været patient i denne klinik, men var patient i den tidligere klinik – lægehus 1, der blev opdelt.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn uden for arbejdsmarkedet efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for enhver arbejdsgiver, myndighed og organisation inden for offentlig forvaltning og almen virksomhed.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål, og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Der foreligger chikane, når der udvises uønsket adfærd i relation til en persons køn med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed og skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling eller chikane, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Nævnet forstår klagen som en klage over læge 1 samt indklagede lægehus ejet af læge 2, der blev stiftet i forbindelse med opløsningen af lægehus 1. På grund af lægehusets omorganisering opstår der dog en vis uklarhed om, hvem der er rette indklagede.

Uanset uklarheden om rette indklagede vurderer nævnet, at klager ikke med det oplyste har påvist faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at hun har været udsat for forskelsbehandling eller chikane på grund af køn.

Nævnet har lagt vægt på indholdet af den fremlagte mail af 30. september 2021, hvor læge 1 udtrykker sin bekymring om mor/barn-relationen. Af mailen fremgår, at læge 1 lagde vægt på flere forhold, end at det var klagers ægtefælle, der af- og påklædte klagers datter. Læge 1's bekymring i mailen fremstår derfor som beroende på det samlede indtryk, som læge 1 har haft af klager ved undersøgelsen og ikke udelukkende på, at klagers ægtefælle, som er mand, af- og påklædte parrets datter.

På den baggrund vurderer nævnet, at der ikke i klagen eller i sagen i øvrigt er oplysninger, der giver anledning til at formode, at klager i forbindelse med underretningen har været udsat for forskelsbehandling eller chikane på grund af køn.

Klager får derfor ikke medhold i klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1 og 2, om nævnets kompetence
- § 8, stk. 1, nævnets afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Ligestillingsloven

- § 1 a om lovens anvendelsesområde
- § 2 om forbud mod forskelsbehandling
- § 2, stk. 5, om delt bevisbyrde
- § 2 a, om chikane